

2.list Korintským

¹ Pavel, apoštol Ježíše Krista skrze vůli Boží, a Timoteus bratr, církvi Boží, kteráž jest v Korintu, se všemi svatými, kteříž jsou ve vsi Achaia: ² Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. ³ Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, Otec milosrdenství, a Bůh všelikého potíšení, ⁴ Kterýž tíší nás ve všelikém soužení našem, abychom i my mohli potíšovati těch, kteříž by byli v jakémkoli soužení, a to tím potíšením, kterýmž i my potíšeni jsme od Boha. ⁵ Nebo jakož se rozhodují utrpení Kristova na nás, tak skrze Krista rozhoduje se i potíšení naše. ⁶ Nebo buďto že soužení jsme, pro vaše potíšení a spasení soužení jsme, kteréž se působí v snášení týchž trápení, kteráž i my trpíme; buďto že potíšování býváme, pro vaše potíšení a spasení potíšování býváme. A nadíje naše pevná jest o vás. ⁷ Poněvadž víme, že jakož jste účastníci utrpení, také i potíšení. ⁸ Nechceme⁴ zajisté, abyste neviděli, bratři, o soužení našem, kteréž jsme měli v Azii, že jsme nad míru pøetíženi byli a nad možnost, tak že jsme již o životu svém byli pochybili. ⁹ Nýbrž sami v sobě již jsme byli tak usoudili, že nebylo lze než uměti, abychom nedoufali sami v sobě, ale v Bohu, jenž i mrtvé křísí. ¹⁰ Kterýž z takového nebezpečenství smrti vytrhl nás, a vytrhuje, v nihož doufáme, že i ještě vytrhne, ¹¹ Když i vy nám pomáhati budete modlitbami za nás, aby z daru toho, příděnou mnohých osob nám daného, od mnohých dïkováno bylo Bohu za nás. ¹² Nebo chlouba naše tato jest, svědectví svědomí našeho, že v sprostnosti a v upřímosti Boží, ne v moudrosti tělesné, ale v milosti Boží obcovali jsme na tomto světě, zvláště pak u vás. ¹³ Nebo⁴ nepíšeme

vám nic jiného, nežli to, což ètete, aneb což prvé znáte. A nadìji mám, že až do konce tak znáti budete. ¹⁴ Jakož jste již i z stránky poznali nás, že^t jsme chlouba vaše, podobní jako i vy naše, v den Pána Ježíše. ¹⁵ A v tom^t doufání chtìl jsem k vám pøijítì nejprve, abyste druhou milost mìli, ¹⁶ A skrze vás jítì do Macedonie, a zase z Macedonie pøijítì k vám, a potom od vás abych byl doprovozen do Judstva. ¹⁷ O tom pak když jsem pøemyšloval, zdali jsem co lehkomyšlnì èinil? Aneb což pøemyšluji, zdali podle tìla pøemyšluji, tak aby bylo pøi mnì: Jest, jest, není, není? ¹⁸ Ale ví^t to vìrný Bùh, že øeè naše, kteráž byla mluvena k vám, nebyla: Jest, a není. ¹⁹ Nebo Syn Boží Ježíš Kristus, kterýž mezi vámi kázán jest skrze nás, totiž skrze mne a Silvána a Timotea, nebyl: Jest, a není, ale bylo v kázání o nìm: Jest, ²⁰ (Nebo kolikžkoli jest zaslíbení Božích, v nìm^t jsou: Jest, a v nìm^t také jest Amen,) k slávi Bohu skrze nás. ²¹ Ten pak, kterýž potvrzuje nás s vámi v Kristu, a kterýž pomazal nás, Bùh jest. ²² Kterýž i znamenal nás, a dal závdavek Ducha svatého v srdce naše. ²³ Já pak Boha za svìdka беру na svou duši, že lituje vás, ještì jsem nepøišel do Korintu. ²⁴ Ne jako bychom panovali nad vìrou vaší, ale pomocníci jsme radosti vaší; nebo vìrou stojíte.

2

¹ Toto jsem pak sobì uložil, abych k vám zase s zámutkem nepøišel. ² Nebo jestliže já vás zarmoutím, i kdo jest, ješto by mne obveselil, než ten, kterýž jest ode mne zarmoucen? ³ A proto^t jsem vám to napsal, abych pøijda k vám, nemìl zámutku z tìch, z nichž bych se mìl radovati, doufaje o všech o vás, že radost má jest všech vás radost. ⁴ Nebo z velikého ssoužení a bolesti srdce psal jsem vám, s mnohými slzami, ne abyste zarmoucení byli, ale abyste poznali lásku, kteroužto k vám velikou mám.

⁵ Jestliže[†] jest pak kdo zarmoutil, ne mne[†] zarmoutil, ne toliko poníkuď, abych jím neobtířoval všech vás. ⁶ Dosti[†] má takový na tom trestání, kteréž míl od mnohých, ⁷ Tak abyste jemu již raději zase odpustili a potíšili ho, aby on snad pøílišným zámutkem nepøišel na zahynutí. ⁸ Protož prosím vás, abyste utvrdili k němu lásku. ⁹ Nebo i proto psal jsem vám, abych zkušením zvidíl, jste-li ve všem poslušni. ¹⁰ Komuž pak vy co odpouštíte, i já odpouštím. Nebo i já, jestliže jsem co odpustil, komuž jsem odpustil, pro vás odpustil jsem, pøed oblièejem Kristovým, abychom nebyli oklamáni od satana. ¹¹ Nebo nejsou nám neznámá myšlení jeho. ¹² Když jsem pak pøišel do Troady, k zvištování evangelium Kristova, aèkoli dveøe mi otevøíny byly skrze Pána, však nemíl jsem žádného upokojení v duchu svém, protože jsem nenalezl Tita, bratra svého. ¹³ Ale požeňnav jich, odšel jsem do Macedonie. ¹⁴ Bohu pak budiž díka, kterýž vždycy dává nám vítizství v Kristu, a vůni známosti své zjevuje skrze nás na každém místi. ¹⁵ Nebo[†] jsme Kristova vůni dobrá Bohu v tìch, jenž k spasení pøicházejí, i v tìch, kteøíž hynou, ¹⁶ Tím zajisté jsme vůni smrtelná k smrti, oním pak vůni života k životu. Ale k tomu kdo jest zpùsobný? ¹⁷ Nebo[†] nejsme, jako mnozí, cizoložící slovo Boží, ale jako z upøímnosti, a jako z Boha, pøed oblièejem Božím, o Kristu mluvíme.

3

¹ Zaèínáme opìt sami sebe chváliti? Zдалиž potøebujeme, jako níkteøí, schvalujících listù k vám, nebo od vás k jiným? ² List náš vy jste, napsaný v srdcích našich, kterýž znají a ètou všickni lidé. ³ Nebo to zjevné jest, že jste vy list Kristùv, zpravený skrze pøisluhování naše, napsaný ne èernidlem, ale Duchem Boha živého, ne na dskách

kamenných, ale na deskách srdce masitých. ⁴ Doufání pak takové máme skrze Krista k Bohu, ⁵ Ne že bychom dostateční byli mysliti něco sami z sebe, jakožto sami z sebe, ale dostatečnost naše z Boha jest. ⁶ Kterýžto i hodné nás učinil služebníky Nového Zákona, ne litery, ale Ducha. Nebo litera zabíjí, ale duch obživuje. ⁷ A poněvadž přisluhování smrti, literami vyryté na deskách kamenných, bylo slavné, tak že nemohli patřiti synové Izraelští v tvář Mojžíšovu, pro slávu obličeje jeho, kteráž pomínouti měla, ⁸ I kteráž by tedy ovšem přisluhování Ducha nemělo býti slavné? ⁹ Nebo poněvadž přisluhování pomsty slavné bylo, mnohem^t se více rozhoduje v slávu přisluhování spravedlnosti. ¹⁰ Nebo to, což oslaveno bylo, aniž oslaveno bylo v té částce, u přirovnání převyšené slávy nového přisluhování. ¹¹ Nebo poněvadž to pomíjející slavné bylo, mnohem^t více to, což zůstává, jesti^t slavné. ¹² Protož majíce takovou naději, mnohé svobody užíváme, ¹³ A ne jako Mojžíš, kterýž kladl zástění na tvář svou, aby nepatřili synové Izraelští k cíli té věci pomíjející. ¹⁴ Ale ztupeni jsou smyslové jejich. Nebo až do dnešního dne to zástění v čtení Starého Zákona zůstává neodkryté; nebo skrze Krista toliko se odnímá. ¹⁵ Protož až do dnešního dne, když se čtou knihy Mojžíšovy, zástění jest položeno na jejich srdci. ¹⁶ Než jakž by se obrátilo ku Pánu, odato bude zástění. ¹⁷ Nebo Pán Duch jest, a kdež jest Duch Pání, tu^t i svoboda. ¹⁸ My pak všickni odkrytou tvář slávu Pání jakožto v zrcadle spatřujeme, v též obraz promítnuti býváme od slávy v slávu, jakožto od Ducha Pání.

4

¹ Protož majíce toto přisluhování, tak jakž jsme milosrdenství došli, neoblevujeme v něm. ² Ale odmítáme ukrytí neslušnosti, nechodíme v chytrosti, aniž se lstiví

obírajíce s slovem Božím, ale zjevováním pravdy v příměnost uvodíce sebe u každého svědomí lidského před obliěejem Božím. ³ Pakli^t zakryté jest evangelium naše, před těmi, kteříž hynou, zakryté jest. ⁴ V nichžto Bůh světa tohoto oslepil mysl, totiž v nevěrných, aby se jim nezasvítilo světlo evangelium slávy Kristovy, kterýž jest obraz Boží. ⁵ Nebo^t ne sami sebe kážeme, ale Krista Ježíše Pána, sami pak o sobě pravíme, že jsme služebníci vaši pro Ježíše. ⁶ Bůh zajisté, kterýž rozkázal, aby se z temností světlo zablesklo, ten^t jest se osvítil v srdcích našich, k osvěcení známosti slávy Boží v tváři Ježíše Krista. ⁷ Máme^t pak poklad tento v nádobách hlininých, aby vyvýšenost moci byla Boží, a ne z nás. ⁸ My^t se všech stran úzkost máme, ale nebýváme cele potlaěeni; v divných jsme nesnadnostech, ale nebýváme v tom pohlčeni; ⁹ Protivenství trpíme, ale nebýváme opuštini; býváme opovrženi, ale nehyneme. ¹⁰ Vždycky mrtvení Pána Ježíše na těle svém nosíme, aby i život Ježíšův na těle našem zjeven byl. ¹¹ Vždycky zajisté my, kteříž živi jsme, na smrt býváme vydáváni pro Ježíše, aby i život Ježíšův zjeven byl na smrtelném těle našem. ¹² A tak smrt v nás moc provodí, ale v vás život. ¹³ Majíce tedy téhož ducha víry, podle toho, jakž psáno jest: Uvěřil jsem, protože jsem mluvil, i my^t věříme, protože i mluvíme, ¹⁴ Vědouce, že ten, kterýž vzkřísil Pána Ježíše, i nás skrze Ježíše vzkřísí a postaví s vámi. ¹⁵ Nebo to všecko pro vás se díje, aby ta přehojná milost skrze díků ěinini od mnohých věrných rozmohla se k slávi Boží. ¹⁶ Protož neoblevujeme, ale aěkoli zevnitěni ělovik náš ruší se, však ten vnitěni obnovuje se den ode dne. ¹⁷ Nebo toto nynější lehouěké ssoužení naše převelmi veliké věně slávy bōimi nám působí, ¹⁸ Když nepatěíme na ty věci, kteréž se vidí, ale na ty, kteréž se nevidí. Nebo ty věci, kteréž se vidí, jsou ěasné, ale které se nevidí, jsou věně.

5

¹ Víme zajisté, že byl-li by tohoto našeho zemského pøebývání stánek zboøen, stavení od Boha máme, pøibytěk ne rukou udílaný, vièný v nebesích. ² Proèež i v tomto stánku vzdycháme, v pøibytěk náš, kterýž jest s nebe, obleèeni býti žádající, ³ Jestliže však obleèení a ne nazí nalezení budeme. ⁴ Nebo kteøíž jsme v tomto stánku, lkáme, jsouce obtíženi, ponìvadž bychom nechtili svleèení býti, ale pøiodíni, aby pohlcena byla smrtelnost od života. ⁵ Ten pak, kdož nás tak k tomu zpùsobil, Bùh^t jest, kterýž i dal nám závdavek Ducha svého. ⁶ Protož doufanlivé myslí vždycky jsouce, a vídouce, že dokudž pohostinu jsme v tomto tìle, vzdáleni jsme ode Pána, ⁷ (Nebo skrze víru chodíme, a ne skrze vidíni tváøi Páni,) ⁸ Doufanlivé^t pak myslí jsme, a oblibujeme raději vyjítí z tìla a pøijítí ku Pánu. ⁹ Protož i usilujeme buí v tìle pohostinu jsouce, buíto z tìla se berouce, jemu se líbiti. ¹⁰ Všickni my zajisté ukázati se musíme pøed soudnou stolicí Kristovou, aby pøijal jeden každý odplatu za to, což skrze tìlo pùsobil, podle toho, jakž práce èi byla, buíto v dobrém, nebo ve zlém. ¹¹ Protož znajíce tu hrùzu Páni, lidem k víøe sloužíme, Bohu^t pak známi jsme. A nadíji^t mám, že i svìdomí vašemu známi jsme. ¹² Nebo^t ne sami sebe opìt vám chválíme, ale pøíèinu vám dáváme, abyste se chlubili námi, a abyste to mìli proti tím, kteøíž se v tvárnosti chlubí, a ne v srdci. ¹³ Nebo buíto že nesmyslní jsme, Bohu nesmyslní jsme; buí že jsme rozumní, vám rozumní jsme. ¹⁴ Láska zajisté Kristova víøe nás, ¹⁵ Jakožto ty, kteøíž tak soudíme, že ponìvadž jeden za všechny umøel, tedy^t všickni zemøeli, a že za všechny umøel, aby ti, kteøíž živi jsou, již ne sami sobì živi byli, ale tomu, kterýž za ni umøel i z mrtvých vstal. ¹⁶ A tak my již od toho èasu žádného neznáme podle tìla. A aèkoli jsme poznali Krista

podle těla, ale nyní již více neznáme. ¹⁷ Protož jest-li kdo v Kristu, nové stvoření jest. Staré věci pominuly, ať, nové všecko učiněno jest. ¹⁸ To pak všecko jest z Boha, kterýž smířil nás s sebou skrze Jezukrista, a dal nám služebnost smíření tohoto. ¹⁹ Nebo Bůh byl v Kristu, smířuje svět s sebou, nepočítaje jim hříchů jejich, a složil v nás to slovo smíření. ²⁰ Protož my na místo Krista poselství dějeme; a jako by Bůh skrze nás žádal vás, prosíme na místě Kristovi, smířte se s Bohem. ²¹ Nebo toho, kterýž hřichu nepoznal, za nás učinil hřichem, abychom my učiněni byli spravedlností Boží v něm.

6

¹ Protož napomáhající, i napomínáme vás, abyste milosti Boží nadarmo nebrali, ² (Neboť praví Bůh: V čas příhodný uslyšel jsem tě a v den spasení spomohl jsem tobě. Ať, nyníť jest čas příhodný, ať, nyní dnové spasení.) ³ Žádného v němž nedávající pohoršení, aby byla bez úhony služba naše; ⁴ Ale ve všem se chovájíte jakožto Boží služebníci, ve mnohé trpělivosti, v utištěních, v nedostatcích, v úzkostech, ⁵ V ranách, v žalářích, v nepokojích, v pracích, v bděních, v postech, ⁶ V čistotě, v umění, v dlouhočekání, v dobrotivosti, v Duchu svatém, v lásce neošemetné, ⁷ V slovu pravdy, v moci Boží, skrze odíní spravedlnosti, napravo i nalevo, ⁸ Skrze slávu i pohanění, skrze zlou i dobrou pověst, jakožto bludní, a jsouce pravdomluvní, ⁹ Jakožto neznámí, a jsouce známí, jakožto umírající, a ať, živi jsme, jakožto potrestaní, a nez mordovaní, ¹⁰ Jako smutní, avšak vždycky se radující, jako chudí, a mnohé zbohacující, jako nic nemající, avšak všemi věcmi vládnuce. ¹¹ Ústa naše otevřena jsou k vám, ó Korinští, srdce naše rozšířeno jest. ¹² Nejste v nás soužení, než soužení jste v srdcích vašich. ¹³ O takovéž

odplaty žádám od vás, jakožto synům pravím: Rozšiřte se i vy. ¹⁴ A netáhněte jha s nevěřícími. Nebo jaký jest spolek spravedlnosti s nepravostí? A jaké obcování světla s temnostmi? ¹⁵ A jaké srovnání Krista s Beliálem? Aneb jaký díl věřícímu s nevěřícím? ¹⁶ A jaké spolčení chrámu Božího s modlami? Nebo vy jste chrám Boha živého, jakož povídil Bůh: Že přebývati budu v nich, a procházeti se, a budu jejich Bohem, a oni budou mým lidem. ¹⁷ A protože vyjdětež z prostředku jejich a oddělte se od nich, praví Pán; a nečistého se nedotýkejte, a já přijmu vás. ¹⁸ A budu vám za Otce, a vy mi budete za syny a za dcery, praví Pán všemohoucí.

7

¹ Taková tedy majíce zaslíbení, nejmilejší, oěšťujmež se od všelike poskvrny těla i ducha, konajíce posvěcení naše v bázni Boží. ² Přijmětež nás. Žádnému^t jsme neublížili, žádnému neuškodili, žádného neoklamali. ³ Nepravím toho ku potupí vaší, poněvadž jsem napřed povídil, že v srdcích našich jste, tak abychom hotovi byli spolu s vámi zemřít i spolu živi býti. ⁴ Mnohé^t jsem k vám důvěrnosti, mnoho^t se vámi chlubím; naplněn jsem potěšením, a rozhovůuji^t se v radosti ve všelikém soužení našem. ⁵ Nebo i když jsme byli přišli do Macedonie, žádného odpočinutí nemilo tělo naše, ale ve všem soužení jsme byli; měli jsme zevnitř boje, vnitř strachy. ⁶ Ale ten, jenž těší ponížené, potěšil nás, Bůh, skrze Titův příchod. ⁷ A netoliko příchodem jeho, ale také i potěšením tím, kteráž on měl z vás, vypravovav nám o vaší veliké žádosti nás, o vašem kvílení, a vaší ke mně horlivé milosti, takže jsem se velmi zradoval. ⁸ A ačkoli zarmoutil jsem vás listem, nelituji toho, ačkoli jsem byl litoval. Nebo vidím, že ten list, ačkoli na vás, zarmoutil vás. ⁹ Ale nyní raduji se, ne že

jste zarmouceni byli, ale že jste se ku pokání zarmoutili. Zarmoutili jste se zajisté podle Boha, takže jste k žádné škodě nepřišli skrze nás. ¹⁰ Nebo zámutek, kterýž jest podle Boha, ten pokání k spasení působí takové, jehož nikdy líto nebude, ale zámutek světa způsobuje smrt. ¹¹ Ano hle, to samo, že jste podlé Boha zarmouceni byli, kterakou v vás způsobilo snažnost, nýbrž jakou omluvu, nýbrž zažhnutí hněvu, nýbrž bázeň, nýbrž žádost vroucí, nýbrž horlivost, anobř pomstu? A Všelijak ukázali jste se nevinni býti v té příhodě. ¹² A ať psal jsem vám, však ne pro toho jsem psal, kterýž tu nepravost spáchal, ani pro toho, komuž se křivda stala, ale aby vám zjevena byla pilnost naše o vás před obličejem Božím. ¹³ Protož potíšení¹ jsme z potíšení vašeho. Ale mnohem hojněji zradovali jsme se z radosti Titovy, že pooteřstven jest duch jeho ode všech vás, ¹⁴ A že chlubil-li jsem se v ěm vámi před ním, nebyl jsem zahanben, ale jakož všechno mluvili jsme vám v pravdě, tak i chloubna naše, kteráž byla před Titem, pravá jest shledána. ¹⁵ A hojněji i srdce jeho jest k vám obráceno, nebo rozpomíná se na poslušenství všech vás, a kterak jste ho s bází a s strachem přijali. ¹⁶ Raduji se pak, že ve všem mám o vás doufání.

8

¹ Známu¹ pak vám ěiníme, bratři, milost Boží, danou zborům Macedonským, ² Že v mnohém zkušeni rozličných soužení rozhojnilá radost jejich a převeliká chudoba jejich rozhojnila jest v bohatství upřímnosti jejich. ³ Nebo svědectví jim vydávám, že podle možnosti, ba i nad možnost hotovi byli sdíleti se, ⁴ Mnohými žádostmi prosíce nás, abychom té milosti jejich a obcování služebnost (v rozdílování toho svatým) na se přijali. ⁵ A netoliko tak učinili, jakž jsme se nadáli, ale sami sebe nejprve

dali Pánu, a i nám také u vůli Boží, ⁶ Tak že jsme musili napomenouti Tita, aby jakož byl prve započal, tak také i dokonal při vás milost tuto. ⁷ A protož jakž ve všech věcech jste hojní, totiž u víře i v řeči i v známosti i ve všeliké snažnosti i v lásce vaší k nám, tak i v této milosti hojní buďte. ⁸ Ne jako rozkazuje, toto pravím, ale příčinou jiných snažnosti i vaši upřímou lásku zkušenou ukázati chtěje. ⁹ Nebo znáte milost Pána našeho Jezukrista, že pro vás uěiněn jest chudý, jsa bohatý, abyste vy jeho chudobou zbohatli. ¹⁰ A k tomu⁺ vám radu dávám; nebo jest vám to užitečné, kteříž jste netoliko ěniti, ale i chtějí prve začali léta pøedešlého. ¹¹ Protož nyní již to skutkem vykonejte, aby jakož hotové bylo chtějí, tak také bylo i vykonání z toho, což máte. ¹² Nebo jest-li⁺ prve vůle hotová, podle toho, což kdo má, vzácná jest Bohu, ne podle toho, ěehož nemá. ¹³ Nebo ne proto vás ponoukám, aby jiným bylo polehčení, a vám soužení, ale rovnost a⁺ jest; nyní přítomni vaše hojnost spomoziž jejich chudobì, ¹⁴ Aby potom také jejich hojnost vaší chudobì byla ku pomoci, aby tak byla rovnost; ¹⁵ Jakož psáno: Kdo mnoho nasbíral, nic mu nezbyvalo, a kdo málo, nemil nedostatku. ¹⁶ Ale díka Bohu, kterýž takovouž snažnost k službì vám dal v srdce Titovo, ¹⁷ Takže to napomenutí naše ochotni přijal, anobř jsa v lásce k vám opravdový, sám z své dobré vůle šel k vám. ¹⁸ Poslali⁺ jsme pak s ním bratra toho, kterýž má velikou chválu v evangelium po všech sbožích, ¹⁹ (A netoliko to, ale také losem vyvolen jest od církvi za tovaryše putování našeho, s touto milostí, kteroužto sloužíme k slávi Pánu a k vyplnění vůle vaší,) ²⁰ Varujte se toho, aby nám nikdo neutrhal pro tu hojnost, kterouž my přisluhujeme, ²¹ Dobré opatrujíte netoliko před obliěejem Pánì, ale i před lidmi. ²² Poslali jsme pak s nimi bratra našeho, kteréhož jsme mnohokrát

ve mnohých vícech zkusili, že jest pilný, a nyní mnohem pilnější bude pro mnohé doufání mé o vás. ²³ Z strany Tita víte, že jest tovaryš můj, a mezi vámi pomocník můj; a z strany bratøí našich, že jsou poslové církví a sláva Kristova. ²⁴ Protož jistoty lásky vaší a chlouby naší o vás, k nim dokažte, pøed oblièejem církví.

9

¹ Nebo o pomoci, kteráž se sbírá na svaté, jest zbyteènè psáti vám. ² Vím zajisté o vaší hotovosti, pro kteroužto chlubím se vámi u Macedonských, kterak by Achaia hotova byla k tomu od pøedešlého léta. A ta z vás pošlá horlivost mnohými k témuž pohnula. ³ I poslal jsem k vám tyto bratøí, aby chlouba naše vámi nebyla marná v té stránce, ale abyste, (jakž jsem øekl,) byli hotovi, ⁴ Abychom snad, pøišli-li by se mnou Macedonští, a našli vás nehotové, nemusili se styditi, (a⁺ nedím vy) za takovou chloubu. ⁵ Protož vidìlo mi se za potøebné tìchto bratøí napomenouti, aby pøedešli mne k vám, a pøipravili prve opovìdinou sbírku vaší, aby byla hotová jako dobrovolná sbírka, a ne jako bezdìená. ⁶ Ale toto⁺ pravím: Kdo skoupì rozsívá, skoupì i žíti bude; a kdož rozsívá ochotnì, ochotnì i žíti bude. ⁷ Jeden každý jakž uložil v srdci svém, tak uèìò, ne s neochotnou myslí anebo z mušení. Nebo⁺ ochotného dárce miluje Bùh. ⁸ Mocen⁺ jest pak Bùh všelikou milost rozhojniti v vás, abyste ve všem všudy všelikou dostateènost majíce, hojnì byli ke všelikému skutku dobrému, ⁹ Jakož psáno jest: Rozsypal a dal chudým, spravedlnost jeho zùstává na vky. ¹⁰ Ten pak, kterýž dává símì rozsívajícímu, dejž i vám chléb k jedení, a rozmnožiž símì vaše, a pøispoøiž úrody spravedlnosti vaší, ¹¹ Abyste všelijak zbohaceni byli ke všeliké sprostnosti, kterážto pùsobí skrze nás,

aby díky èinìny byly Bohu. ¹² Nebo služba obìti této netoliko doplòuje nedostatky svatých, ale také rozhojòuje se v mnohé díky èinìní Bohu, pøíèinou schválení služby této, ¹³ Když chválí Boha z jednomyslné poddanosti vaší k evangelium Kristovu, a z upøímé pomoci jim i všemním uèinìné, ¹⁴ A modlí se za vás ti, kteøíž vás pøevelice milují pro vyvýšenou milost Boží v vás. ¹⁵ Díka pak budiž Bohu z nevymluvného daru jeho.

10

¹ Já pak sám Pavel prosím vás skrze tichost a dobrotivost Kristovu, kterýžto v pøítomnosti u vás jsem pokorný, ale v nepøítomnosti smìle dovírný jsem k vám. ² Prosím pak vás za to, abych pøítomen jsa, nemusil doufanlivý býti tou smìlostí, kterouž jsem jímín, že bych smìlý byl proti nikterým, kteøíž za to mají, že bychom my podle tìla chodili. ³ V tìle zajisté chodíte, ne podle tìla rytìujeme, ⁴ Nebo odìní rytìování našeho není tìlesné, ale mocné v Bohu k vyvrácení ohrad, ⁵ Jímžto podvracíme rady, i všelikou vysokost, povyšující se proti umìní Božímu, jímající všelikou mysl v poddanost Kristu, ⁶ A nahotovì majíce pomstu proti každému neposlušenství, když naplnìno bude vaše poslušenství. ⁷ A což toliko na to, co pøed oèima jest, hledíte? Má-li kdo tu nadìji o sobì, že by Kristùv byl, pomysliž také na to sám u sebe, že jakož on jest Kristùv, tak i my Kristovi jsme. ⁸ Nebo bych^t se pak i ještì hojniji chlubil mocí naší, kterouž nám dal Pán vzdìlánì a ne k zkažení vašemu, nebudu^t zahanben; ⁹ Abych se nezdál listy strašiti vás. ¹⁰ Nebo listové jeho (dí nikdo) jsou tìžcí a mocní, ale pøítomnost osobná jest mdlá, a øeè chaterná. ¹¹ Toto necha^t myslí takový, že jacíž jsme v slovu skrze psání, vzdálení jsouce od vás, takoví také budeme i v skutku, pøijdouce k vám. ¹² Nebo^t my

se neodvažujeme pøímísiti aneb pøirovnati k nìkterým, kteøíž sami sebe chválí. Ale ti nerozumíjí, že sami sebou sebe mìí a pøirovnávají sebe sobì. ¹³ My pak nebudeme se nad to, což nám není odmìeno, chlubiti, ale podle míry pravidla, kteroužto míru odmìil nám Bùh, chlubiti se budeme, totiž že jsme dosáhli až k vám. ¹⁴ Nebo ne jako bychom nedosáhli až k vám, rozšíøujeme se nad míru. Až i k vám zajisté pøišli jsme v evangelium Kristovu. ¹⁵ Protož my se nad to, což nám není odmìeno, nechlubíme, totiž cizími pracemi, ale nadìji máme, když víra vaše rùsti bude v vás, že my se rozšíøíme dále podle toho, jakž nám odmìeno, ¹⁶ Totíž, abych ještì i na tìch místech, kteréž jsou za vámi dále, kázal evangelium, a ne abych v tom, což jinému odmìeno jest, a již jest hotové, se chlubil. ¹⁷ Ale kdo se chlubí, v Pánu se chlub. ¹⁸ Nebo ne ten, kdož se sám chválí, zkušený jest, ale ten, kohož Pán chválí.

11

¹ Ó byste mne malièko posnesli v nemoudrosti mé, nýbrž posneste mne. ² Nebo^t miluji vás Božím milováním. Zasnoubil^t jsem zajisté vás jako èistou pannu oddati jednomu muži, Kristu. ³ Ale bojím^t se, aby snad, jakož had svedl Evu chytrostí svou, tak nebyly porušeny mysli vaše, abyste se totiž neuchýlili od sprostnosti, kteréž jest v Kristu. ⁴ Nebo kdyby nìkdo pøijda, jiného Ježíše vám kázal, kteréhož jsme my nekázali, aneb kdybyste jiného ducha pøijali, kteréhož jste prve nepøijali, anebo jiné evangelium, kteréhož jste od nás nevzali, slušní byste to snášeli. ⁵ Nebo^t za to mám, že jsem nic menší nebyl velikých apoštolù. ⁶ Jestliže^t pak jsem nedospilý v øeèi, však ne v umìní, ale ve všem všudy otevøení jsme vám. ⁷ Zdali jsem zhøešil, ponižuje se, abyste vy povýšeni byli, a že jsem darmo evangelium Boží kázal vám? ⁸ Jiné jsem

círky loupil, bera od nich plat k službì vaší. A byv u vás, jsa potøeben, neobtížoval jsem žádného. ⁹ Nebo ten nedostatek můj doplnili bratøí, pøišedše z Macedonie. A ve všech vícech varoval jsem se, a varovati budu, abych vás neobtížoval. ¹⁰ Jestí pravda Kristova ve mnì, že chlouba tato nebude mi zmaøena v krajinách Achaiských. ¹¹ Z které pøíèiny? Snad že vás nemilují? Bùh ví. ¹² Ale což èiním, ještì èiniti budu, abych odòal pøíèinu tím, kteøíž hledají pøíèiny k tomu, aby v tom, v èemž se chlubí, nalezeni byli takoví jako i my. ¹³ Nebo takoví falešní apoštolé jsou dílníci lstiví, promìòující se v apoštoly Kristovy. ¹⁴ A není div. Nebo i satan promìòuje se v andìla svìtlosti. ¹⁵ Protož není to tak veliká vìc, jestliže i služebníci jeho promìòují se, aby se zdáli býti služebníci spravedlnosti, jichžto konec bude podle skutkù jejich. ¹⁶ Opìt pravím, aby mne nikdo nemil za nemoudrého; nýbrž i jako nemoudrého pøijmìte mne, a i já se malièko nìco pochlubím. ¹⁷ Což mluvím, nemluví jako ode Pána, ale jako v nemoudrosti z strany této chlouby. ¹⁸ Když se mnozí chlubí podle tìla, i já se pochlubím. ¹⁹ Rádi zajisté snášíte nemoudré, jsouce sami moudøí. ²⁰ Nebo snesete i to, by vás kdo v službu podrobil, by kdo zžíral, by kdo bral, by se kdo pozdvíhoval, by vás kdo v tváø bil. ²¹ K zahanbení vašemu pravím, rovnì jako bychom my nijací špatní byli. Nýbrž v èem kdo smí, (v nemoudrosti mluvím,) smím i já. ²² Židé jsou? Jsem i já Žid. Izraelští jsou? Jsem i já. Sími Abrahamovo jsou? I já. ²³ Služebníci Kristovi jsou? (Nemoudøe dím:) Nadto já. V pracech býval jsem hojniji, v ranách pøílišni, v žaláøích hojniji, v smrtích èastokrát. ²⁴ Od Židù pìtkrát ètyøidceti ran bez jedné trpìl jsem. ²⁵ Tøikrát metlami mrskán jsem, jednou jsem byl ukamenován, tøikrát jsem na moøi tonul, ve dne i v noci v hlubokosti moøské byl jsem. ²⁶ Na cestách èasto,

v nebezpečnosti na øekách, v nebezpečnosti od lotrù, v nebezpečnosti od svého pokolení, v nebezpečnosti od pohanù, v nebezpečnosti v mìstì, v nebezpečnosti na poušti, v nebezpečnosti na moøi, v nebezpečnosti mezi falešnými bratøími; ²⁷ V práci a v ustání, v bdìních èasto, v hladu a v žízni, v postech èastokrát, na zimì a v nahotì. ²⁸ Kromì toho, což zevnitø jest, dotírá na mne ten houf na každý den povstávající proti mnì, to jest péee o všechny sbory. ²⁹ Kdo umdlévá, abych já s ním nemdlel? Kdo se uráží, abych já se nepálil? ³⁰ Jestliže^t se mám chlubitì, nemocmi svými se chlubitì budu. ³¹ Bùh a Otec Pána našeho Jezukrista, kterýž jest požehnaný na vìky, ví, že^t nelhu. ³² Hejtman v Damašku lidu Aréty krále, ostøíhal mìsta Damašku, chtije mne do vìzení vzítì. ³³ Ale já oknem po provaze spuštìn jsem v koši pøes zed, i ušel jsem rukou jeho.

12

¹ Ale chlubitì mi se není dobré, nebo pøišel bych k vypravování o vidìních a zjeveních Pánì. ² Zním èlovìka v Kristu pøed lety ètrnácti, (v tìle-li, nevím, èili krom tìla, nevím, Bùh^t ví,) kterýž byl vtržen až do tøetího nebe. ³ A vím takového èlovìka, (bylo-li v tìle, èili krom tìla, nevím, Bùh ví), ⁴ Že jest byl vtržen do ráje, a slyšel nevypravitelná slova, kterýchž nesluší èlovìku mluvitì. ⁵ Takovým budu se chlubitì, ale sám sebou nechci se chlubitì, než toliko nemocmi svými. ⁶ Nebo budu-li se chtítì chlubitì, nebudu^t proto nemoudrým, nebo pravdu povím; ale uskrovním^t, aby nikdo nesmýšlel více, nežli vidí pøi mnì, aneb slyší ode mne. ⁷ A abych se vysokostí zjevení nad míru nepozdvihl, dán mi jest osten do tìla, totiž andìl satan, aby mne polièkoval, abych se nad míru nepovyšoval. ⁸ Za to tøikrát jsem Pána prosil, aby to

odstoupilo ode mne. ⁹ Ale řekl mi: Dosti máš na mé milosti, neboť moc má v nemoci dokonává se. Nejradiji tedy chlubit se budu nemocmi svými, aby ve mně přebývala moc Kristova. ¹⁰ Protož libost mám v nemocích svých, v pohaniních, v nedostacích, v protivenstvích, a v úzkostech, pro Krista. Nebo když mdlím, tedy silen jsem. ¹¹ Uvěiněn jsem nemoudrým, chlubi se; vy jste mne k tomu přinutili. Neb já od vás mil jsem chválen býti; neboť jsem nic menší nebyl velikých apoštolů, ačkoli nic nejsem. ¹² Znamení zajisté apoštolství mého prokázána jsou mezi vámi ve vši trpělivosti, i v divích a v zázracích, a v mocech. ¹³ Neb co jest, čeho byste vy méně měli nežli jiné církve, leč to, že jsem já vás neobtěžoval? Odpusťtež mi to bezpráví. ¹⁴ Aj, již potěť hotov jsem přijíti k vám, a nebuduť vás obtěžovati. Nebo nehledám toho, což jest vašeho, ale vás. Neboť nemají synové rodičům pokladů shromažďovati, ale rodičové synům. ¹⁵ Jáť pak velmi rád náklad učiním, i sám se vynaložím za duše vaše, ačkoli velmi vás miluje, málo jsem milován. ¹⁶ Ale nechťž jest tak, že jsem já vás neobtěžoval, než chytrý jsa, lstí jsem vás zjímá. ¹⁷ Zdali skrze někoho z těch, kteréž jsem poslal k vám, obloupil jsem vás? ¹⁸ Dožádal jsem se Tita, a poslal jsem s ním bratra toho. Zdali vás Titus podvedl? Zdaliž jsme jedním duchem nechodili? Zdaliž ne jedněmi šlépíjemi? ¹⁹ A zase domníváte-li se, že my se vymlouváme před vámi? Před obličejem Božím v Kristu mluvíme, a to všechno, nejmilejší, k vašemu vzdělání. ²⁰ Neboť se bojím, abych snad přijda k vám, nenalezl vás takových, jakýchž bych nechtěl, a já nebyl nalezen od vás, jakéhož byste vy nechtěli, aby snad nebyli mezi vámi svárové, závistí, hnívové, vády, utrhaní, reptání, nadýmání, ruznice, ²¹ Aby mne opět, když bych přišel, neponížil Bůh můj u vás, a plakal bych mnohých z těch,

kteoříž jsou prve hœeřili, a neèinili pokání z neèistoty, a z smilstva, a z nestydatosti, kterouž páchali.

13

¹ Toto již po tœetí jdu k vám, a v ústech dvou neb tœí svìdkù stane^t každé slovo. ² Pøedpovìdìl^t jsem, a pøedpovìdám po druhé jako pøítomný, a nepøítomný nyní píší tím, kteoříž prve hœeřili, i jiným všem, že pøijdu-li^t opìt znovu, neodpustím, ³ Ponìvadž zkusiti hledáte toho, kterýž skrze mne mluví, Krista, kterýžto k vám není nemocný, ale mocný jest v vás. ⁴ Nebo aèkoli ukøižován jest jako nemocný, ale živ jest z moci Boží. A tak i my mdlí jsme s ním, ale živi budeme s ním, z moci Boží vztahující se až k vám. ⁵ Sami sebe zkoušejte, jste-li u víœe; sami sebe ohledujte. Èili sami sebe neznáte, že Ježíš Kristus jest v vás? Leè jste snad zavrženi. ⁶ Ale nadìji mám, že^t poznáte, že^t my nejsme zavrženi. ⁷ Modlím^t se pak Bohu, abyste nic zlého neèinili, ne proto, abychom my se dokonalí ukázali, ale abyste vy to, což jest dobrého, èinili, my pak jako zavrženi abychom byli. ⁸ Nebo^t nic nemùžeme proti pravdì, ale k pravdì. ⁹ Radujeme se zajisté, že aè jsme mdlí, ale vy jste silní, a za to^t se i modlíme, abyste vy byli dokonalí. ¹⁰ Protož toto nepøítomný jsa, píší, abych snad potom pøítomen jsa, nemusil býti pøísný, podle moci, kterouž mi dal Pán k vzdìlání, a ne k zkáze. ¹¹ Naposledy, bratøí mìjtež se dobøe, dokonalí buíte, potìšujte se, jednostejnì smyslte, pokoj mìjte. A Bùh lásky a pokoje bude^t s vámi. ¹² Pozdravež jedni druhých políbením svatým. Pozdravují vás všickni svatí. ¹³ Milost Pána Jezukrista, a láska Boží, a úèastenství Ducha svatého budiž se všemi vámi. Amen. Druhý list k Korintským psán byl z Filippis, Mìsta Macedonského, po Titovi a Lukášovi.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmo Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900